

DRUMLA (2) *sb f*

sg A drumlę (1). *pl I* drumlami (1).

Sł stp brak, Cn: dremla, Linde XVII w. (z Cn).

*Mały ustny instrument muzyczny w kształcie języczka złożony z żelazka ze sprężynką; grający wciągając powietrze i poruszając sprężynką powoduje, że instrument wydaje głos; crembalon Cn (z niem. Trommel) (2) : Bo dażki myfliwemu lutnią/ Itáremu drumlę/ kupcowi iáłtrząbá/ doktorowi łowczą trąbę álbo íárníą fieć/ [...] tedy tho żadnemu s tych nie będą wdzięczne vpominki. *RejZwierc* 97v; nie pamiętałz wyrwy Onego, który tu był z Kráková przyiáchał Z drumlami, z gwichtą: miał też książki opráwione Kámieńmi: chciałeś wzyftko wziąć od niego ná borg *CiekPotr* 34.*

SB